BENDROJO TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2015 m. spalio 7 d.*

„Bendrijos prekių ženklas — Žodinių Bendrijos prekių ženklų ΧΑΛΛΟΥΜΙ ir HALLOUMI paraiškos — Absoliutus atmetimo pagrindas — Skiriamojo požymio nebuvimas — Apibūdinamasis pobūdis — Reglamento (EB) Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies b ir c punktai“

Sujungtose bylose T-292/14 ir T-293/14

Kipro Respublika, atstovaujama baristerio S. Malynicz ir solicitorės V. Marsland,

ieškovė,

prieš

Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT), atstovaujamą P. Geroulakos,

atsakovę,

dėl dviejų ieškinių, pateiktų dėl dviejų 2014 m. vasario 19 d. VRDT ketvirtosios apeliacinės tarybos sprendimų (byla R 1849/2013-4 ir byla R 1503/2013-4), susijusių su paraiškomis įregistruoti atitinkamai žodinį žymenį ΧΑΛΛΟΥΜΙ ir žodinį žymenį HALLOUMI kaip Bendrijos prekių ženklus,

BENDRASIS TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas M. Prek (pranešėjas), teisėjai I. Labucka ir V. Kreuschitz,

posėdžio sekretorius I. Dragan, administratorius,

susipažinęs su ieškiniais, pateiktais Bendrojo Teismo kanceliarijai 2014 m. balandžio 28 d.,

susipažinęs su atsakymu į ieškinį, pateiktu Bendrojo Teismo kanceliarijai 2014 m. rugsėjo 16 d.,

atsižvelgęs į 2014 m. rugpjūčio 28 d. nutartį dėl bylų T-292/14 ir T-293/14 sujungimo, kad būtų bendrai vykdomos rašytinė bei žodinė proceso dalys ir priimtas galutinis sprendimas,

įvykus 2015 m. gegužės 20 d. posėdžiui,

priima šį

* Proceso kalba: anglų.

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

1 2013 m. vasario 13 ir 15 d. ieškovė Kipro Respublika pagal 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 207/2009 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 78, p. 1) pateikė Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) dvi paraiškas įregistruoti Bendrijos prekių ženklą.

2 Prekių ženklai, kuriuos prašoma įregistruoti, yra žodiniai žymenys HALLOUMI ir ΧΑΛΛΟΥΜΙ.

3 Prekės, kurioms prašoma įregistruoti prekių ženklus, priklauso peržiūrėtos ir iš dalies pakeistos 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutarties dėl tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos ženklams registruoti 29 klasei ir atitinka šį aprašymą: „Sūris; pienas ir pieno produktai“.

4 2013 m. kovo 1 ir 14 d. VRDT ekspertas pranešė ieškovei manantis, jog nagrinėjami žymenys negali būti registruojami dėl to, kad taikomi Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies b ir c punktuose bei 2 dalyje numatyti absoliutūs atmetimo pagrindai.

5 2013 m. balandžio 26 d. ir gegužės 14 d. laiškais ieškovė pateikė savo argumentus dėl eksperto pozicijos.

6 2013 m. birželio 21 d. ir liepos 24 d. sprendimais ekspertas, remdamasis Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies b ir c punktais ir 2 dalimi, atmetė Bendrijos prekių ženklų paraiškas.

7 2013 m. rugpjūčio 2 d. ir rugsėjo 20 d. ieškovė, remdamasi Reglamento Nr. 207/2009 58–64 straipsniais, pateikė VRDT dvi apeliacijas dėl eksperto sprendimų.

8 2014 m. vasario 19 d. dviem sprendimais (toliau – ginčijami sprendimai) VRDT ketvirtoji apeliacinė taryba atmetė šias apeliacijas. Ji nurodė, pirma, kad prašomi įregistruoti prekių ženklai apibūdina atitinkamas prekes, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies c punktą, ir, antra, jie neturi skiriamojo požymio, kaip tai suprantama pagal to paties reglamento 7 straipsnio 1 dalies b punktą.

9 Pirmiausia ji pabrėžė, kad didžiosiomis raidėmis užrašyti žodžiai „HALLOUMI“ ir „ΧΑΛΛΟΥΜΙ“ nurodo specialų Kipro sūrį, todėl, bent Kipro visuomenės požiūriu, tiesiogiai apibūdina paraiškoje sūrio, pieno ir pieno produktų, kuriems prašoma įregistruoti prekių ženklą, rūšį ir geografinę kilmę. Taigi ji nusprendė, kad angliškai kalbančios visuomenės požiūris, jog elektroninėje *Oxford English Dictionary* versijoje žodis „halloumi“ (užrašytas lotyniškomis raidėmis) reiškia prekių ženklą, dėl kurio pateikta paraiška (savininko pavardė), neturi reikšmės. Dėl didžiosiomis raidėmis užrašyto žodžio „ΧΑΛΛΟΥΜΙ“ ji nusprendė, kad vidutinis Anglijos vartotojas negali skaityti graikiškai. Antra, Apeliacinė taryba priminė, kad Reglamente Nr. 207/2009 nenumatyta sertifikacijos ženklų registracija, nes paraiškos dėl šių prekių ženklų turi būti pateikiamos kaip dėl individualių prekių ženklų ir jie gali būti registruojami tik jeigu negali būti taikomas nė vienas Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalyje numatytas absoliutus atmetimo pagrindas. Šiuo klausimu ji pabrėžė, kad ekspertas atmetė paraiškas įregistruoti remdamasis didžiosiomis raidėmis užrašytų žodžių „HALLOUMI“ ir „ΧΑΛΛΟΥΜΙ“ apibūdinamąja reikšme, o ne tuo, kad ieškovė šiais žodžiais įgyvendino sertifikavimo mechanizmus. Trečia, ji nusprendė, jog tai, kad žymenys INTEL INSIDE ir FAIRTRADE buvo įregistruoti kaip individualūs Bendrijos prekių ženklai ir dėl jų išduota licencija pranešti prekių ir paslaugų charakteristikas, šioje byloje negali turėti jokios įtakos. Ketvirta, jos teigimu, kadangi prašomi

prekių ženklai apibūdina prekių ženklo paraiškose nurodytų prekių charakteristikas, jie neišvengiamai neturi skiriamojo požymio, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies b punktą.

Šalių reikalavimai

10 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

— panaikinti ginčijamus sprendimus,

— priteisti iš VRDT bylinėjimosi išlaidas.

11 VRDT Bendrojo Teismo prašo:

— atmesti ieškinį,

— priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

12 Grįsdama savo ieškinius ieškovė nurodo vienintelį pagrindą – Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies b ir c punktų pažeidimą. Taigi iš pradžių reikia išnagrinėti šio vienintelio pagrindo dalį, susijusią su minėto reglamento 7 straipsnio 1 dalies c punkto pažeidimu.

13 Pagal Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies c punktą neregistruojami prekių ženklai, sudaryti tik iš žymenų arba nuorodų, kurie prekyboje gali būti naudojami rūšiai, kokybei, kiekiui, paskirčiai, vertei, geografinei kilmei arba prekių pagaminimo ar paslaugų suteikimo laikui ar kitoms prekių ar paslaugų savybėms žymėti. Be to, Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 2 dalyje nurodyta, kad 1 dalies nuostatos taikomos, net jeigu prekių ženklo neregistravimo pagrindai galioja tiktai dalyje Europos Sąjungos.

14 Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies c punkte nurodyti žymenys ir nuorodos yra tokie, kurie, įprastai naudojami, tikslinės visuomenės požiūriu, gali žymėti prekę ar paslaugą, kurioms jie yra registruoti, tiesiogiai ar nurodydami kurią nors iš pagrindinių jų savybių (2001 m. rugsėjo 20 d. Sprendimo *Procter & Gamble / VRDT*, C-383/99 P, Rink., EU:C:2001:461, 39 punktas ir 2005 m. birželio 22 d. Sprendimo *Metso Paper Automation / VRDT (PAPERLAB)*, T-19/04, Rink., EU:T:2005:247, 24 punktas).

15 Remiantis tuo galima daryti išvadą, jog tam, kad žymeniui būtų taikomas šioje nuostatoje nustatytas draudimas, reikia, kad tarp jo ir nagrinėjamų prekių ar paslaugų būtų pakankamai tiesioginė ir konkreti sąsaja, leidžianti suinteresuotajai visuomenei iš karto ir be kitokių svarstymų suvokti nagrinėjamų prekių ir paslaugų arba vienos iš jų savybių apibūdinimą (šio sprendimo 14 punkte minėto Sprendimo *PAPERLAB*, EU:T:2005:247, 25 punktas ir 2011 m. lapkričio 30 d. Sprendimo *Hartmann / VRDT (Complete)*, T-123/10, EU:T:2011:706, 21 punktas).

16 Todėl apibūdinamojo žymens pobūdžio vertinimas gali būti taikomas tik, viena vertus, kalbant apie aptariamas prekes ir paslaugas, kita vertus, kalbant apie tai, kaip jį suvokia atitinkama visuomenė (2006 m. kovo 16 d. Sprendimo *Telefon & Buch / VRDT – Herold Business Data (WEISSE SEITEN)*, T-322/03, Rink., EU:T:2006:87, 90 punktas ir 2015 m. sausio 15 d. Sprendimo *MEM / VRDT (MONACO)*, T-197/13, Rink., EU:T:2015:16, 50 punktas).

17 Atsižvelgiant būtent į šiuos principus reikia nagrinėti šalių argumentus, susijusius su Apeliacinės tarybos vertinimu, pateiktu ginčijamuose sprendimuose.

18 Pirma, kaip nurodyta ginčijamų sprendimų 13 punkte, nagrinėjamos prekės skirtos plačiajai visuomenei, ir to ieškovė neginčija. Be to, reikia patvirtinti Apeliacinės tarybos pasirinkimą, kurio ieškovė neginčijo, remtis Kipro visuomenės požiūriu siekiant atlikti prašomų įregistruoti prekių ženklų apibūdinamojo pobūdžio analizę.

19 Iš tiesų taikydama Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 2 dalį Apeliacinė taryba teisingai įvertino absoliutų atmetimo pagrindą atsižvelgdama tik į Kipro visuomenę. Kaip ji pabrėžė ginčijamo sprendimo 11 punkte byloje T-292/14, didžiosiomis raidėmis užrašytas žodis „ΧΑΛΛΟΥΜΙ“ parašytas graikiškais rašmenimis ir tai, ar jį galima registruoti, gali būti nustatoma atsižvelgiant į Kipro visuomenę, kuri graikišką abėcėlę vartoja kaip standartinę. Be to, dėl didžiosiomis raidėmis užrašytų žodžių „HALLOUMI“ ir „ΧΑΛΛΟΥΜΙ“ ieškovė pripažįsta, kad jie apibūdina specialų Kipro sūrį. Šios priežasties taip pat pakanka pateisinti tai, kad byloje T-293/14 Apeliacinė taryba atsižvelgė tik į Kipro visuomenę, kai vertino absoliutų atmetimo pagrindą.

20 Antra, Apeliacinė taryba nusprendė, kad didžiosiomis raidėmis užrašyti žodžiai „HALLOUMI“ ir „ΧΑΛΛΟΥΜΙ“ nurodo specialų Kipro sūrį, todėl, bent Kipro visuomenės požiūriu, tiesiogiai apibūdina paraiškoje nurodyto sūrio, pieno ir pieno produktų rūšį ir geografinę kilmę (ginčijamų sprendimų 14 punktas).

21 Šiam argumentui reikia pritarti. Iš tiesų savo dokumentuose raštu jį patvirtino pati ieškovė. Ji pabrėžė, kad didžiosiomis raidėmis užrašyti žodžiai „HALLOUMI“ ir „ΧΑΛΛΟΥΜΙ“ nurodo atskirą iš Kipro eksportuojamo sūrio rūšį; jis gaminamas tam tikru būdu ir yra ypatingo skonio ir sudėties, taip pat turi ypatingų kulinarinių savybių.

22 Apie tai kalbant, reikia priminti, kad Bendrasis Teismas jau yra nusprendęs, jog didžiosiomis raidėmis užrašytas žodis „HALLOUMI“ nurodo specialų kiprietišką sūrį ir šis žodis apibūdina minėtą prekę (šiuo klausimu žr. 2012 m. birželio 13 d. Sprendimo *Organismos Kypriakis Galaktokomikis Viomichanias / VRDT – Garmo (HELLIM)*, T-534/10, Rink., EU:T:2012:292, 41 ir 55 punktus).

23 Per teismo posėdį ieškovė ginčijo tokį šio sprendimo 22 punkte minėto sprendimo HELLIM (EU:T:2012:292) aiškinimą ir šio sprendimo 41 punkte teigė, kad Bendrasis Teismas nesprendė dėl ankstesnio prekių ženklo HALLOUMI skiriamojo požymio, bet tik įvertino į turkų kalbą išverstą graikišką žodį ir konstatavo, kad žodis „halloumi“ į turkų kalbą verčiamas „hellim“ ir kad vartotojai žino, jog abu žodžiai reiškia tą pačią prekę. Ieškovė taip pat teigia, kad šio sprendimo 22 punkte nurodyto Sprendimo HELLIM (EU:T:2012:292) 52 punkte Bendrasis Teismas pripažinto, kad ankstesnis prekių ženklas HALLOUMI turi skiriamąjį požymį.

24 Šie argumentai atmestini kaip nereikšmingi. Iš tiesų, Bendrojo Teismo nuomone, ieškovė neginčija to, kad didžiosiomis raidėmis užrašytas žodis „HALLOUMI“ apibūdina nagrinėjamas prekes, t. y. reiškia specialų kiprietišką sūrį, kaip jau buvo nuspręsta šio sprendimo 22 punkte minėto Sprendimo HELLIM (EU:T:2012:292) 55 punkte.

25 Reikia priminti, kad žymuo, kuris, kalbant apie prekes ar paslaugas, kurioms jį prašoma įregistruoti kaip prekių ženklą, yra apibūdinamasis, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies c punktą, atsižvelgiant į šio straipsnio 3 dalį, neturi skiriamojo požymio, kiek tai susiję su šiomis prekėmis ar paslaugomis (žr. 2011 m. kovo 10 d. Sprendimo *Agencja Wydawnicza Technopol / VRDT*, C-51/10 P, Rink., EU:C:2011:139, 33 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką bei 2005 m. gegužės 11 d. Sprendimo *Naipes Heraclio Fournier / VRDT – France Cartes (Kortų žaidimo „kardas“)*, T-160/02–T-162/02, Rink., EU:T:2005:167, 59 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

26 Tačiau ieškovė nesirėmė Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 3 dalimi ir neįrodė, kad žymuo dėl prekių ženklo naudojimo atitinkamoms prekėms ir paslaugoms įgijo skiriamąjį požymį, kaip tai suprantama pagal minėtą nuostatą.

27 Tai, kad šio sprendimo 22 punkte minėtame sprendime HELLIM (EU:T:2012:292) gavęs skundą dėl galimybės supainioti prekių ženklus HALLOUMI ir HELLIM Bendrasis Teismas pripažino, kad ankstesnis žodinis kolektyvinis Bendrijos prekių ženklas HALLOUMI turi silpną skiriamąjį požymį, kaip, beje, buvo nustatyta teismo praktikoje (žr. 2012 m. gegužės 24 d. Sprendimo *Formula One Licensing / VRDT*, C-196/11 P, Rink., EU:C:2012:314, 47 punktą), nepaneigia ankstesniame punkte nurodyto vertinimo. Pirma, tame sprendime Bendrasis Teismas padarė išvadą, kad prekių ženklas HALLOUMI neturi skiriamojo požymio ir yra apibūdinamasis (22 punkte minėto Sprendimo *HELLIM*, EU:T:2012:292, 55 punktas). Taigi išvados, kad žodinis kolektyvinis Bendrijos prekių ženklas HALLOUMI turi silpną skiriamąjį požymį, nepakanka kompensuoti to, kad šis prekių ženklas yra apibūdinamasis. Antra, iš nagrinėjamo sprendimo neaišku, kad silpnas skiriamasis požymis buvo įgytas dėl naudojimo, kaip reikalaujama pagal Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 3 dalį.

28 Atsižvelgiant į tai, kas nurodyta, reikia pripažinti, jog buvo nustatyta, kad, bent Kipro visuomenės požiūriu, žymuo HALLOUMI yra apibūdinamasis, kaip konstatavo Apeliacinė taryba. Dėl tų pačių priežasčių tą pačią išvadą galima daryti dėl žymens ΧΑΛΛΟΥΜΙ.

29 Vadinasi, Apeliacinė taryba nepadarė vertinimo klaidos, kai nusprendė, kad prašomi įregistruoti prekių ženklai negali būti registruojami dėl to, kad, bent Kipro visuomenės požiūriu, apibūdina prekes, kurioms prašoma įregistruoti prekių ženklus.

30 Ieškovė pateikia penkis kaltinimus, kad paneigtų šiuos argumentus.

Dėl pirmojo kaltinimo, pagal kurį Reglamente Nr. 207/2009 nedraudžiami sertifikacijos ženklai

31 Ieškovė tvirtina, kad Reglamente Nr. 207/2009 leidžiama registruoti sertifikacijos ženklus, kurie atitinka Bendrijos prekių ženklų kriterijus. Ji priekaištauja Apeliacinei tarybai, kad nepaminėjo, jog pagal Reglamentą Nr. 207/2009 nedraudžiama kaip paprastų Bendrijos prekių ženklų registruoti minėtų sertifikacijos ženklų, kurie atitinka bendrąsias šio reglamento nuostatas.

32 VRDT teigia, kad sertifikacijos ženklai gali būti registruojami kaip individualūs Bendrijos prekių ženklai, jei atitinka Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalyje nustatytas sąlygas.

33 Pirma, reikia nurodyti, kad ginčijamų sprendimų 16 punkte Apeliacinė taryba pabrėžė, jog negalima atsisakyti registruoti prekių ženklo dėl to, kad jis naudojamas kaip sertifikacijos ženklas. Vis dėlto ji patikslino, kad Reglamente Nr. 207/2009 nenumatytas sertifikacijos ženklų registravimas, jų paraiška turi būti pateikiama kaip individualių prekių ženklų paraiška ir jie gali būti registruojami, tik jei negalima remtis nė vienu minėto reglamento 7 straipsnio 1 dalyje numatytu absoliučiu atmetimo pagrindu.

34 Taip darydama Apeliacinė taryba aiškiai pabrėžė, kad sertifikacijos ženklai gali būti registruojami kaip Bendrijos prekių ženklai tik su sąlyga, kad nėra Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalyje numatytų absoliučių pagrindų, dėl kurių jie negalėtų būti registruojami. Ieškovės argumentas, kad Apeliacinė taryba nepaminėjo, jog Reglamente Nr. 207/2009 nedraudžiama registruoti sertifikacijos ženklų, bet kuriuo atveju gali būti tik atmestas.

35 Kita vertus, VRDT teisingai pabrėžė, kad Reglamente Nr. 207/2009 nenumatyta sertifikacijos ženklų apsauga. Jame numatyta tik individualių ar kolektyvinių prekių ženklų apsauga.

36 Šioje byloje ieškovė pateikė dvi paraiškas įregistruoti individualius prekių ženklus ir šios paraiškos įregistruoti individualius prekių ženklus buvo nagrinėjamos pagal Reglamente Nr. 207/2009 numatytus kriterijus, tarp kurių yra minėtieji šio reglamento 7 straipsnio 1 dalyje.

37 Darytina išvada, kad pirmasis kaltinimas turi būti atmestas.

Dėl antrojo kaltinimo, susijusio su klaidingų kriterijų taikymu vertinant prašomų įregistruoti prekių ženklų apibūdinamąjį pobūdį

38 Ieškovė tvirtina, kad nuo 1992 m. ji yra dviejų nacionalinių sertifikacijos ženklų, t. y. prekių ženklų HALLOUMI ir ΧΑΛΛΟΥΜΙ, savininkė ir kad bent nuo tų metų Kipro vartotojai suvokia nagrinėjamus žymenis kaip sertifikacijos ženklus, garantuojančius, kad laikomasi visų tikslių techninėse specifikacijose nustatytų normų.

39 VRDT atsako, kad atsisakymas registruoti prašomus prekių ženklus grindžiamas individualių prekių ženklų apibūdinamuoju pobūdžiu, o ne kriterijais, susijusiais su sertifikacijos prekių ženklais, ir pabrėžia, kad pati ieškovė pripažįsta, jog prašomi įregistruoti prekių ženklai apibūdina prekių rūšį ir kilmę.

40 Visų pirma reikia konstatuoti, kad ieškovė pripažįsta, jog prašomus įregistruoti prekių ženklus Kipro ir visos Sąjungos vartotojai visada suvokė kaip žyminčius iš Kipro eksportuojamą ypatingos rūšies sūrį, kuris gaminamas tam tikru būdu ir yra ypatingo skonio ir sudėties, taip pat turi ypatingų kulinarinių savybių.

41 Taigi Apeliacinė taryba nepadarė vertinimo klaidos, kai ginčijamų sprendimų 14 punkte pabrėžė, kad, bent Kipro visuomenės požiūriu, žymenys tiesiogiai apibūdina sūrio rūšį ir geografinę kilmę.

42 Be to, kaip pabrėžė VRDT, atsisakymas registruoti prašomus prekių ženklus grindžiamas individualių prekių ženklų apibūdinamuoju pobūdžiu, o ne kriterijais, susijusiais su sertifikacijos prekių ženklais.

43 Vadinasi, tai, kad ieškovė nuo 1992 m. yra tapačių sertifikacijos ženklų savininkė, neturi reikšmės apibūdinamajam nagrinėjamų žymenų pobūdžiui.

44 Šiomis aplinkybėmis reikia išnagrinėti ieškovės argumentą, kad iš esmės dėl sertifikacijos ženklų egzistavimo nuo 1992 m. Kipro vartotojų suvokimas apie nagrinėjamus žymenis pakito taip, kad apima daug daugiau nei paprasčiausią nagrinėjamų prekių apibūdinimą. Nuo to laiko jie esą suvokia žymenis kaip garantuojančius visų techninėse specifikacijose įtvirtintų tikslių normų laikymąsi.

45 Šis argumentas yra nereikšmingas. Iš tiesų ieškovės pateikti kriterijai, susiję su prekės geografine kilme, jos pobūdžiu ir charakteristikomis, būdingi sertifikacijos ženklams. Jais negalima remtis siekiant įrodyti, kad Kipro vartotojai nesuvokia nagrinėjamų žymenų, t. y. žymenų, kurie paraiškose įregistruoti pateikiami kaip individualūs prekių ženklai, kaip apibūdinančių atitinkamas prekes.

46 Taigi, net darant prielaidą, kad kai kurie Kipro vartotojai jau kelerius metus nagrinėjamus žymenis suvokia kaip sertifikacijos ženklus, garantuojančius visų tikslių teisinių reikalavimų laikymąsi, šis suvokimas nedaro įtakos nagrinėjamų prekių ženklų apibūdinamajam pobūdžiui šių vartotojų ir *a fortiori* kitų vartotojų, kurie nemato sąsajos su sertifikacijos ženklu, požiūriu, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies c punktą.

47 Galiausiai ieškovė tvirtina, kad Apeliacinės tarybos pozicija lemia tai, kad dėl savo pobūdžio negali būti registruojami jokie sertifikacijos ženklai. Jos nuomone, tik tuo atveju, kai prekių ženklas perduoda vien informaciją, tiesiogiai ir išimtinai susijusią su prekių ar paslaugų charakteristikomis, jis negali būti registruojamas kaip Bendrijos prekių ženklas. Pavyzdžiui, visų pirma ji nurodo junginį „100 % jautiena“.

48 Kaip teisingai pabrėžė VRTD, ieškovės nuomonei negali būti pritarta remiantis tuo, kad ji atitinka siaurai aiškinamą skiriamojo požymio sąvokos, kaip ji suprantama pagal Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies c punktą, apibrėžtį.

49 Reikia nurodyti, kad kriterijai, kuriais remiasi ieškovė, kai tvirtina, kad, kitaip nei junginio „100 % jautiena“ atveju, nagrinėjamais žymenimis perduodama informacija apima kur kas daugiau nei vien informaciją, tiesiogiai ir išimtinai susijusią su prekių ar paslaugų charakteristikomis, taikytini sertifikacijos ženklams, kurie yra būtent apibūdinamieji, nes susiję su prekių geografine kilme, pobūdžiu ir charakteristikomis.

50 Todėl reikia atmesti antrąjį kaltinimą.

Dėl trečiojo kaltinimo, susijusio su viešojo intereso laisvai naudotis prašomais įregistruoti prekių ženklais nebuvimu

51 Ieškovė tvirtina, kad nėra viešojo intereso, pateisinančio prašomų įregistruoti prekių ženklų palikimą naudotis tretiesiems asmenims. Ji primena, kad Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalyje išvardytus atsisakymo registruoti pagrindus reikia aiškinti atsižvelgiant į bendrąjį interesą, kuriuo grindžiamas kiekvienas iš jų. Šiuo klausimu ji remiasi 1999 m. gegužės 4 d. Sprendimu *Windsurfing Chiemsee* (C-108/97 ir C-109/97, Rink., EU:C:1999:230, 29 ir 30 punktai), kuriame, jos teigimu, aiškiai nustatyta, kad visuomenės interesas yra Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies c punkto kertinis akmuo. Taigi ji mano, kad Apeliacinė taryba turėjo kelti klausimą, ar galima pagrįstai manyti, kad tretieji asmenys norės naudotis prekių ženklu ateityje. Ji pabrėžia, kad vienintelis pagrindas, dėl kurio prekybininkai norėtų naudotis prašomais įregistruoti prekių ženklais nesilaikydami specifikacijos ženklų nustatytų normų, – suklaidinti visuomenę. Taigi nėra viešojo intereso leisti prekybininkams klaidingai apibūdinti savo prekes. Tačiau egzistuoja svarbus viešasis interesas apsaugoti sertifikacijos ženklus. Ji priduria, kad įregistravus sertifikacijos ženklus nebus piktnaudžiaujama ir palengvinama registruoti apibūdinamuosius prekių ženklus, nes jie neturi nei sertifikacijos ženklų „antspaudo“, nei reputacijos.

52 VRDT ginčija šiuos argumentus.

53 Reikia priminti, kad pagal Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies c punktą siekiama bendrąjį interesą užtikrinančio tikslo, t. y. kad tokie žymenys ar nuorodos, kurie prekyboje gali būti naudojami žymėti prekių ar paslaugų, kurioms prašoma įregistruoti prekių ženklą, savybes, galėtų būti visų laisvai naudojami. Šia teisės nuostata siekiama, kad tokie žymenys ar nuorodos nebūtų skirti naudoti tik vienai įmonei dėl jų registracijos kaip prekių ženklo (2003 m. spalio 23 d. Sprendimo *VRDT / Wrigley*, C-191/01 P, Rink., EU:C:2003:579, 31 punktas ir 2006 m. sausio 12 d. Sprendimo *Deutsche SiSi-Werke / VRDT*, C-173/04 P, Rink., EU:C:2006:20, 62 punktas) ir kad viena įmonė nemonopolizuotų apibūdinamojo termino naudojimo, nes tai būtų nepalanku kitoms įmonėms, įskaitant konkurentus, kurių turimo žodyno, skirto jų toms pačioms prekėms apibūdinti, apimtis sumažėtų (2007 m. kovo 6 d. Sprendimo *Golf USA / VRDT (GOLF USA)*, T-230/05, EU:T:2007:76, 32 punktas ir 2013 m. balandžio 30 d. Sprendimo *ABC-One / VRDT (SLIM BELLY)*, T-61/12, EU:T:2013:226, 18 punktas).

54 Šiomis aplinkybėmis ieškovė tvirtina, pirma, kad Apeliacinė taryba turėjo išsiaiškinti, ar egzistuoja viešasis interesas neapriboti trečiųjų asmenų galimybių naudotis prašomais įregistruoti prekių ženklais, tačiau ji to nepadarė. Antra, ji teigia, kad šioje byloje į šį klausimą reikia atsakyti taip, kad neegzistuoja viešojo intereso neapriboti galimybių naudotis prašomais įregistruoti prekių ženklais. Tokiems argumentams negalima pritarti.

55 Iš tiesų iš šio sprendimo 53 punkte cituotos teismo praktikos matyti, kad bendrasis arba viešasis interesas neapriboti trečiųjų asmenų galimybių naudotis apibūdinamaisiais prekių ženklais yra nustatytas ir preziumuojamas. Todėl, kai prašomas įregistruoti prekių ženklas yra apibūdinamasis, pakanka, kad Apeliacinė taryba konstatuotų minėtą apibūdinamąjį pobūdį ir ji neturi nagrinėti, ar, nepaisant prekių ženklo apibūdinamojo pobūdžio, iš esmės egzistuoja viešasis interesas neapriboti trečiųjų asmenų galimybių naudotis prašomu įregistruoti prekių ženklu. Taigi, norint taikyti Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies c punktą, reikia, remiantis atitinkama nagrinėjamo žodinio žymens reikšme, tik išnagrinėti, ar, atitinkamos visuomenės požiūriu, egzistuoja pakankamai tiesioginė ir konkreti sąsaja tarp žymens bei prekių ir paslaugų kategorijų, kurioms prašoma registracijos, charakteristikų (2003 m. gruodžio 3 d. Sprendimo *Audi / VRDT (TDI)*, T-16/02, Rink., EU:T:2003:327, 29 punktas ir 2007 m. spalio 23 d. Sprendimo *BORCO-Marken-Import Matthiesen / VRDT (Caipi)*, T-405/04, EU:T:2007:315, 44 punktas). Šiomis aplinkybėmis taip pat reikia priminti, kad Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies c punkto taikymas nepriklauso nuo konkretaus, realaus ir svarbaus reikalavimo neapriboti prieinamumo galimybių egzistavimo (šiuo klausimu žr. 2002 m. vasario 27 d. Sprendimo *Streamserve / VRDT (STREAMSERVE)*, T-106/00, Rink., EU:T:2002:43, 39 punktą; 2010 m. vasario 9 d. Sprendimo *PromoCell bioscience alive / VRDT (SupplementPack)*, T-113/09, EU:T:2010:34, 27 punktą ir 2010 m. liepos 8 d. Sprendimo *Trautwein / VRDT (Arklio atvaizdas)*, T-386/08, EU:T:2010:296, 45 punktą).

56 Kaip nurodyta šio sprendimo 18–29 punktuose, ginčijamuose sprendimuose pakankamai įrodyta, jog egzistuoja tiesioginis ir konkretus ryšys tarp prašomų įregistruoti prekių ženklų ir prekių, kurioms prašoma registracijos, charakteristikų.

57 Be to, ieškovė be reikalo tvirtina, kad jei būtų pripažinta, jog egzistuoja viešasis interesas, pateisinantis galimybių naudotis prašomais įregistruoti prekių ženklais neapribojimą, prekybininkams būtų leista jais naudotis nesilaikant sertifikacijos ženklais nustatytų normų ir suklaidinti visuomenę.

58 Iš tiesų, kaip teisingai teigia VRDT, vertinimai, susiję su prašomų įregistruoti prekių ženklų naudojimu ateityje arba dėlto galinčia kilti rizika, neturi reikšmės vertinant minėtų prekių ženklų apibūdinamojo pobūdžio egzistavimą.

59 Galiausiai tai, kad, Europos teisės institutų nuomone, būtina saugoti sertifikacijos ženklus, neturi poveikio sprendžiant bylą. Iš tiesų reikia priminti, kad, remiantis teismo praktika, apeliacinių tarybų sprendimų teisėtumas turi būti vertinamas remiantis tik Reglamentu Nr. 207/2009, kurį aiškina Sąjungos teismas, o ne ankstesne jų praktika (2005 m. rugsėjo 15 d. Sprendimo *BioID / VRDT*, C-37/03 P, Rink., EU:C:2005:547, 47 punktas; šio sprendimo 53 punkte nurodyto Sprendimo *Deutsche SiSi-Werke/VRDT*, EU:C:2006:20, 48 punktas ir 14 punkte minėto Sprendimo *PAPERLAB*, EU:T:2005:247, 39 punktas). Tačiau galiojančiuose teisės aktuose dėl Bendrijos prekių ženklo tiksliai nenumatyta galimybė registruoti sertifikacijos prekių ženklų.

60 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, trečiasis kaltinimas turi būti atmestas.

Dėl ketvirtojo kaltinimo, susijusio su sertifikacijos prekių ženklų registracija kaip Bendrijos prekių ženklų

61 Ieškovės nuomone, leidusi kaip paprastus Bendrijos prekių ženklus registruoti sertifikacijos ženklus, kaip antai FREEDOM FOOD, ENERGY STAR, FAIRTRADE ar UNDERWRITERS LABORATORIES, Apeliacinė taryba elgėsi nelogiškai. Iš esmės ji kaltina [apeliacinę tarybą], kad nepaaiškino, kodėl atmetimo pagrindas, kuris nebuvo taikytas šiems prekių ženklams, buvo taikytas prašomiems įregistruoti prekių ženklams.

62 VRDT ginčija šiuos argumentus.

63 Kalbant apie ankstesnius VRDT sprendimus, pakanka priminti, jog net jeigu ankstesniame VRDT sprendime pateikiami faktiniai ir teisiniai motyvai gali būti argumentai, pagrindžiantys pagrindą, susijusį su Reglamento Nr. 207/2009 nuostatos pažeidimu, sprendimai, kuriuos turi priimti Apeliacinės tarybos pagal šį reglamentą dėl žymens registravimo kaip Bendrijos prekių ženklo, priskiriami prie susietos kompetencijos, o ne diskrecijos. Todėl apeliacinių tarybų sprendimų teisėtumas turi būti vertinamas remiantis tik šiuo reglamentu, kaip jį išaiškino Sąjungos teismas, o ne ankstesne šių tarybų praktika (59 punkte minėto Sprendimo *BioID / VRDT*, EU:C:2005:547, 47 punktas; 53 punkte minėto Sprendimo *Deutsche SiSi-Werke / VRDT*, EU:C:2006:20, 48 punktas ir 14 punkte minėto Sprendimo *PAPERLAB*, EU:T:2005:247, 39 punktas). Kadangi taip yra, negalima atmesti galimybės, kad Sąjungos teismas patvirtins ir pritars vienam ar kitam VRDT sprendime pateiktam argumentui.

64 Iš tikrųjų yra dvi hipotezės. Jei ankstesnėje byloje pripažindama žymens tinkamumą būti įregistruotam kaip Bendrijos prekių ženklui Apeliacinė taryba tinkamai pritaikė atitinkamas Reglamento Nr. 207/2009 nuostatas, o vėlesnėje byloje, panašioje į pirmąją, priėmė priešingą sprendimą, Sąjungos teismas turės panaikinti šį sprendimą dėl atitinkamų Reglamento Nr. 207/2009 nuostatų pažeidimo. Vadovaujantis pirmąja prielaida, ieškinio pagrindas, susijęs su nediskriminavimo principo pažeidimu, yra netinkamas (55 punkte minėto Sprendimo *STREAMSERVE*, EU:T:2002:43, 67 punktas).

65 Priešingai, jei ankstesnėje byloje pripažindama žymens tinkamumą būti įregistruotam kaip Bendrijos prekių ženklui Apeliacinė taryba padarė teisės klaidą ir vėlesnėje byloje, panašioje į pirmąją, priėmė priešingą sprendimą, pirmuoju sprendimu negali būti tinkamai remiamasi prašant panaikinti pastarąjį sprendimą. Iš tikrųjų iš Teisingumo Teismo praktikos išplaukia, kad vienodo požiūrio principo laikymasis turi būti suderintas su teisėtumo principo laikymusi (1972 m. liepos 13 d. Sprendimo *Besnard ir kt. / Komisija*, 55/71–76/71, 86/71, 87/71 ir 95/71, Rink., EU:C:1972:66, 39 punktas ir 1993 m. rugsėjo 28 d. Sprendimo *Magdalena Fernández / Komisija*, T-90/92, Rink., EU:T:1993:78, 38 punktas) ir niekas negali savo naudai remtis kito atžvilgiu padarytu neteisėtumu (1984 m. spalio 9 d. Sprendimo *Witte / Parlamentas*, 188/83, Rink., EU:C:1984:309, 15 punktas). Dėl to, remiantis antrąja prielaida, ieškinio pagrindas, pagrįstas nediskriminacijos principo pažeidimu, taip pat yra netinkamas (55 punkte minėto Sprendimo *STREAMSERVE*, EU:T:2002:43, 67 punktas).

66 Kaip matyti išanalizavus šį pagrindą, susijusį su 7 straipsnio 1 dalies c punkto pažeidimu, ir, konkrečiai kalbant, iš šio sprendimo 13–29 punktų, Apeliacinė taryba padarė teisingą išvadą, kad prašomi įregistruoti prekių ženklai negali būti įregistruoti, nes jie apibūdina atitinkamas prekes.

67 Todėl ketvirtasis kaltinimas turi būti atmestas.

Dėl penktojo kaltinimo, susijusio su nacionalinių prekių ženklo apsaugos pažeidimu

68 Ieškovės teigimu, Apeliacinės tarybos sprendimais susilpninama nacionalinių prekių ženklų apsauga. Šiuo klausimu ji pabrėžia, kad nacionaliniais prekių ženklais, įskaitant sertifikacijos ženklu, galima remtis per procedūrą dėl Bendrijos prekių ženklų. Ginčijamais sprendimais šiems prekių ženklams nesuteikiamas joks skiriamasis požymis, todėl jokia apsauga pagal Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies a ir b punktus. Šiomis aplinkybėmis ji remiasi šio sprendimo

27 punkte minėtu Sprendimu *Formula One Licensing / VRDT* (EU:C:2012:314, 42–47 punktai), kuriame Teisingumo Teismas nusprendė, kad, siekiant nepažeisti Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punkto, turi būti pripažinta, kad nacionalinis prekių ženklas, kuriuo grindžiamas protestas dėl Bendrijos prekių ženklo registracijos, turi tam tikrą skiriamąjį požymį.

69 Kaip atkreipė dėmesį VRDT, reikia manyti, kad ieškovės argumentai neturi jokios reikšmės. Iš tiesų Apeliacinė taryba savo argumentus pateikė per absoliutaus atmetimo pagrindo nagrinėjimo procedūrą pagal Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies b ir c punktus, o ne per procedūrą *inter partes*.

70 Tai, kad Apeliacinė taryba atsisakė registruoti prašomus įregistruoti prekių ženklus kaip Bendrijos prekių ženklus dėl to, kad egzistuoja absoliutus atmetimo pagrindas, nereiškia, kad ši VRDT instancija nepripažįsta jokio šių žymenų skiriamojo požymio tuo atveju, kai jie buvo anksčiau įregistruoti kaip nacionaliniai prekių ženklai ir jais buvo remiamasi per protesto procedūrą. Šiuo klausimu šio sprendimo 27 punkte minėtas Sprendimas *Formula One Licensing / VRDT* (EU:C:2012:314) susijęs su procedūra *inter partes*, todėl šioje byloje neturi jokios reikšmės.

71 Kaip pabrėžė VRDT, ieškovė neįrodė, kad per procedūrą dėl absoliutaus atmetimo pagrindo pripažinimo Apeliacinė taryba taikė vertinimo kriterijus, galinčius pažeisti nacionalinių sertifikacijos prekių ženklų apsaugą.

72 Todėl penktasis kaltinimas turi būti atmestas.

73 Iš to, kas nurodyta, matyti, kad ieškovės argumentai, susiję su Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies c punkto pažeidimu, turi būti atmesti kaip nepagrįsti.

74 Dėl klausimo, susijusio su Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimu, primintina, kad, kaip matyti iš Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies, tam, kad ginčijamas žymuo negalėtų būti įregistruotas kaip Bendrijos prekės ženklas, pakanka, kad būtų taikomas bent vienas absoliutus atmetimo pagrindas (žr. šio sprendimo 16 punkte minėto Sprendimo *WEISSE SEITEN*, EU:T:2006:87, 110 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

75 Todėl, kadangi išnagrinėjus ieškovės argumentus dėl Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies c punkto pažeidimo paaiškėjo, kad Apeliacinė taryba teisingai nusprendė, jog prašomi įregistruoti prekių ženklai apibūdina atitinkamas prekes ir vienintelio pagrindo pakanka pateisinti atsisakymą registruoti prašomus prekių ženklus, bet kuriuo atveju nėra būtina nagrinėti klausimo, ar buvo pažeistas Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies b punktas, dėl kurio ieškovė nepateikia jokio konkretaus argumento.

76 Atsižvelgiant į šias aplinkybes reikia atmesti ieškinį.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

77 Pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi ieškovė pralaimėjo bylą, ji turi padengti VRDT išlaidas pagal jos pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (ketvirtoji kolegija)

nusprendžia:

1. Atmesti ieškinį.

2. Kipro Respublika padengia savo ir Vidaus rinkos derinimo tarnybos (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) bylinėjimosi išlaidas.

Prek Labucka Kreuschitz

Paskelbta 2015 m. spalio 7 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.